

betragtes som arbejde for en arbejdsgiver, og som sådan er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen.

Det er dog ikke alle former for erhvervspraktik, der er omfattet af de særlige regler, der gælder for unge under 18 år. I det omfang erhvervspraktikanterne alene har status som observatører, d.v.s. at de ikke deltager aktivt i arbejdsprocessen, men blot kigger på, er de ikke omfattet af arbejdsmiljølovgivningen.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at slå fast, at det ikke er implementeringen af direktivet om beskyttelse af unge på arbejdspladsen (Rådets direktiv 94/33/EØF af 22. juni 1994), men implementeringen af Rammedirektivet (Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989), der har medført denne praksis.

Spørgsmålet om erhvervspraktikanternes stilling i forhold til arbejdsmiljølovgivningen har derfor ikke været gjort til genstand for en selvstændig drøftelse i forbindelse med behandlingen af lov nr. 458 af 12. juni 1996 om ændring af lov om arbejdsmiljø (Unge under 18 år).

Jeg kan i øvrigt oplyse spørgeren om, at jeg den 9. august 1996 har svaret Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg på en række spørgsmål om erhvervspraktikanter (samlingen 1995/96, spørgsmål 227-229, alm. del - bilag 473).

Spm. nr. S 117

Til arbejdsministeren (4/10 96) af:

Bendt Bendtsen (KF):

»Vil ministeren give dispensation for EU's regler om børnearbejde, således at reglerne ikke kommer til at omfatte erhvervspraktik for folkeskoleelever, da det efter det foreliggende ikke kan betragtes som arbejde?«

Svar (15/10 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Indledningsvis skal jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. S 116, hvoraf det fremgår, at erhvervspraktikanternes arbejde for en arbejdsgiver er omfattet af arbejdsmiljølovgivningen.

Jeg finder det meget nyttigt, at de unge får lejlighed til at stifte bekendtskab med det praktiske arbejdsliv, og det er min opfattelse, at folkeskolens erhvervspraktikordninger spiller en vigtig rolle i denne forbindelse.

Jeg var derfor meget optaget af spørgsmålet i forbindelse med udarbejdelsen af bekendtgørelse nr. 516 af 14. juni 1996 om unges arbejde. Spørgsmålet blev drøftet indgående med arbejdsmarkedets parter i Arbejdsmiljørådet, og der blev fastsat særlige regler for, hvilket arbejde de unge må udføre samt arbejdstid. Bortset fra reglerne om den samlede ugentlige arbejdstid, er der ikke hjemmel i direktivet om beskyttelse af unge på arbejdspladsen til at give en dispensation for erhvervspraktikanter.

Erhvervspraktikanter er i en meget sårbar position, da de ikke har kendskab til virksomheden og ikke har nogen erfaring i at omgås farlige maskiner eller farlige stoffer og materialer. Alle erfaringer viser, at man er mest udsat for arbejdsulykker inden for den første tid, hvor man arbejder.

Jeg synes derfor, at det er helt rimeligt, at der er visse begrænsninger for, hvilke former for arbejde unge må udføre, når de er i erhvervspraktik.

Spm. nr. S 118

Til arbejdsministeren (4/10 96) af:

Bendt Bendtsen (KF):

»Såfremt ministeren ikke ønsker at udstede en dispensation for EU's regler om børnearbejde, hvad agter ministeren så at foretage sig, så bureaukrati ikke bliver en stopklods for, at unge mennesker får indsigt i arbejdslivet?«

Svar (15/10 96)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg er meget enig med spørgeren i, at bureaukrati ikke må blive en stopklods for, at unge mennesker får indsigt i arbejdslivet.

Jeg går ud fra, at spørgeren med »bureaukrati« henviser til den særlige underretningspligt som arbejdsgivere har over for forældrene.

Formålet med underretningspligten er at understrege og understøtte forældrenes ansvar for de unges sikkerhed og sundhed. Dette opnås blandt andet gennem information, der giver forældrene mulighed for at støtte og vejlede de unge om arbejdet. Det skal i den forbindelse bemærkes, at der ikke i loven stilles særlige formkrav til, hvordan underretningen skal gives.